

Dokument z posiedzenia

A9-0406/2023

6.12.2023

SPRAWOZDANIE

w sprawie wykonania rozporządzenia (UE) nr 1379/2013 w sprawie wspólnej organizacji rynków produktów rybołówstwa i akwakultury (2023/2049(INI))

Komisja Rybołówstwa

Sprawozdawczyni: Izaskun Bilbao Barandica

SPIS TREŚCI

	Strona
UZASADNIENIE – STRESZCZENIE FAKTÓW I USTALENIA	3
PROJEKT REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO	5
ZAŁĄCZNIK: PODMIOTY LUB OSOBY, OD KTÓRYCH SPRAWOZDAWCA KOMISJI OPINIODACZEJ OTRZYMAŁ INFORMACJE.....	15
INFORMACJE O PRZYJĘCIU PRZEZ KOMISJĘ PRZEDMIOTOWO WŁAŚCIWĄ.....	16
GŁOSOWANIE KOŃCOWE W FORMIE GŁOSOWANIA IMIENNEGO W KOMISJI PRZEDMIOTOWO WŁAŚCIWEJ	17

UZASADNIENIE – STRESZCZENIE FAKTÓW I USTALENIA

Zgodnie z art. 48 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1379/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków produktów rybołówstwa i akwakultury Komisja miała przedstawić Parlamentowi Europejskiemu i Radzie do 31 grudnia 2022 r. sprawozdanie w sprawie wyników stosowania rozporządzenia.

Komisja przyjęła to sprawozdanie 21 lutego 2023 r., a komisja PECH podjęła decyzję o sporządzeniu sprawozdania z wykonania przedmiotowego rozporządzenia.

Obowiązujące obecnie rozporządzenie o wspólnej organizacji rynków przyjęto w 2013 r. w ramach pakietu dotyczącego przeglądu rozporządzenia w sprawie WPRyb. W wyniku przeglądu w 2013 r. wprowadzono pewne zasadnicze zmiany w funkcjonowaniu wspólnej organizacji rynku produktów rybołówstwa i akwakultury. Przegląd wzmocnił w szczególności rolę organizacji producentów w zarządzaniu rynkiem, a jednocześnie zniesiono szereg środków interwencji rynkowej, takich jak środki służące trwałemu wycofaniu produktów rybołówstwa ze spożycia przez ludzi lub ich zniszczeniu. Organizacja producentów odgrywa również ważną rolę w odniesieniu do reguł konkurencji, ponieważ jedynie organizacje producentów uznane na mocy rozporządzenia o wspólnej organizacji rynków produktów rolnych mogą odstąpić od reguł konkurencji, a także uzyskać dostęp do specjalnych funduszy UE przeznaczonych na ich działania w zakresie zarządzania rynkiem.

Rozporządzenie o wspólnej organizacji rynków stanowi integralną i ważną część sieci przepisów składających się na przepisy wspólnej polityki rybołówstwa, w szczególności w celu zapewnienia dobrze zarządzanego i funkcjonującego rynku produktów rybołówstwa i akwakultury. Przyczynia się ono znacznie do zagwarantowania konkurencyjności, stabilności rynku i przejrzystości oraz do zapewnienia konsumentom zróżnicowanych dostaw żywności pochodzenia wodnego.

Stanowisko sprawozdawczyni

Sprawozdawczyni przyjmuje z zadowoleniem postępy we wdrażaniu zasad wspólnej organizacji rynków, ale uważa, że konieczne są dalsze wysiłki w celu zapewnienia konsumentom informacji, poprawy etykietowania, przejrzystości rynku i zwiększenia identyfikowalności produktów rybołówstwa i akwakultury.

Sprawozdawczyni zwróciła uwagę na kilka sprawozdań wskazujących – podobnie jak wskazano w sprawozdaniu Komisji w sprawie wdrażania zasad wspólnej organizacji rynków – na brak zharmonizowanego stosowania przepisów. W związku z tym sprawozdawczyni uważa, że Komisja i państwa członkowskie muszą dołożyć większych starań, aby zapewnić lepsze i bardziej zharmonizowane wykonanie rozporządzenia o wspólnej organizacji rynków. Bardziej zharmonizowane wdrażanie jest ważne dla zapewnienia zaufania konsumentów do żywności pochodzenia wodnego wprowadzanej na jednolity rynek oraz zagwarantowania równych warunków działania unijnym rybakom i hodowcom z sektora akwakultury.

Sprawozdawczyni z zadowoleniem przyjmuje zamiar przedstawienia wniosku dotyczącego ram legislacyjnych w sprawie zrównoważonych systemów żywnościowych w celu zapewnienia konsumentom większej przejrzystości i dodatkowych informacji. Takie przepisy ramowe muszą gwarantować, że nie spowodują dodatkowych obciążeń administracyjnych i

będą zgodne z warunkiem zrównoważonego rozwoju określonym w innych aktach prawnych UE.

Sprawozdawczyni przyjmuje z zadowoleniem wynik negocjacji dotyczących przeglądu rozporządzenia w sprawie kontroli rybołówstwa, w szczególności postanowienia, których celem jest wzmocnienie przepisów dotyczących identyfikowalności wszystkich produktów rybołówstwa i akwakultury. Będzie to istotne dla zapewnienia europejskim konsumentom informacji dotyczących identyfikowalności. W związku z tym Komisja powinna zaproponować dalsze działania, aby dopilnować, że informacje te będą łatwo docierały do konsumenta końcowego w dostępny sposób.

EUMOFA, czyli Europejskie Centrum Monitorowania Rynku Produktów Rybołówstwa i Akwakultury, jest opracowanym przez Komisję Europejską narzędziem badania rynku w sektorze rybołówstwa i akwakultury w Unii Europejskiej. Jego celem jest zwiększenie przejrzystości i efektywności rynku, analiza dynamiki rynków UE oraz wspieranie decyzji biznesowych i kształtowania polityki. EUMOFA umożliwia bezpośrednie monitorowanie ilości, wartości i cen produktów rybołówstwa i akwakultury, od pierwszej sprzedaży po sprzedaż detaliczną, w tym przywóz i wywóz. Gromadzone dane pochodzą z państw UE, Islandii, Norwegii, Wielkiej Brytanii i instytucji UE i są codziennie aktualizowane.

Sprawozdawczyni uważa, że narzędzie to powinno być nadal wykorzystywane przez państwa członkowskie w celu dalszej poprawy danych gromadzonych w ramach tego instrumentu, ponieważ mogłoby być nadal wykorzystywane do analizy rynku, zwłaszcza w przypadku wystąpienia drastycznych zmian, jak podczas kryzysu związanego z COVID-19, w celu uruchomienia narzędzi kryzysowych i możliwości stabilizacji rynku.

UE zdecydowanie sprzeciwia się nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom (połowy NNN) i konieczne są dodatkowe działania, aby poczynić dalsze postępy w tym zakresie. W tych działaniach na rzecz zwalczania połowów NNN zasadnicze znaczenie ma poprawa identyfikowalności i przejrzystości w łańcuchu dostaw w sektorze żywności pochodzenia wodnego.

Organizacje producentów odgrywają większą rolę w obecnym rozporządzeniu o wspólnej organizacji rynków, w związku z czym ważne jest, aby uznane zostały organizacje już istniejące w państwach członkowskich i pełniące rolę podobną do roli organizacji producentów. Zasady wspólnej organizacji rynku mają na celu ułatwienie zarządzania rynkiem, zwłaszcza dla rybaków i hodowców z sektora akwakultury, a nie wymuszanie zmian strukturalnych w reprezentujących ich organizacjach i łańcuchu dostaw jedynie w celu dostosowania się do wspólnej unijnej definicji.

Sprawozdawczyni uważa zatem, że Komisja powinna wysłuchać licznych apeli Parlamentu Europejskiego o to, by kryteria uznawania organizacji producentów zostały dostosowane w taki sposób, aby lepiej uwzględniały wszelkie różnorodne organizacje w państwach członkowskich, które w dużej mierze realizują zadania wchodzące w zakres celów organizacji producentów. Przykładem organizacji, które należy uznać, są Cofradias i Prud'homie de pêche.

PROJEKT REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

w sprawie wykonania rozporządzenia (UE) nr 1379/2013 w sprawie wspólnej organizacji rynków produktów rybołówstwa i akwakultury (2023/2049(INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1379/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków produktów rybołówstwa i akwakultury, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1184/2006 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 104/2000¹ (rozporządzenie o wspólnej organizacji rynków), a także jego wykonanie,
- uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), w szczególności jego art. 349,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji dla Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 lutego 2023 r. pt. „Wykonanie rozporządzenia (UE) nr 1379/2013 w sprawie wspólnej organizacji rynków produktów rybołówstwa i akwakultury” (COM(2023)0101),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 20 maja 2020 r. zatytułowany „Strategia »Od pola do stołu« na rzecz sprawiedliwego, zdrowego i przyjaznego dla środowiska systemu żywnościowego” (COM(2020)0381),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 20 października 2021 r. w sprawie strategii „Od pola do stołu” na rzecz sprawiedliwego, zdrowego i przyjaznego dla środowiska systemu żywnościowego²,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 19 stycznia 2023 r. w sprawie obecnej sytuacji i perspektyw rybołówstwa łodziowego w UE³,
- uwzględniając wyniki negocjacji dotyczących rozporządzenia w sprawie kontroli rybołówstwa,
- uwzględniając sprawozdanie Komitetu Naukowo-Technicznego i Ekonomicznego ds. Rybołówstwa (STECF) z 2020 r. w sprawie kryteriów i wskaźników mających na celu włączenie aspektów zrównoważonego rozwoju dotyczących produktów żywnościowych pochodzenia morskiego do standardów sprzedaży w ramach wspólnej organizacji rynków (STECF-20-05),
- uwzględniając specjalne sprawozdanie Eurobarometr nr 515 z 2021 r. pt. „EU consumer habits regarding fishery and aquaculture products” [Nawyki konsumentów w UE w odniesieniu do produktów rybołówstwa i akwakultury],
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 3 maja 2022 r. pt. „Postawienie ludzi na

¹ Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 1.

² Dz.U. C 184 z 5.5.2022, s. 2.

³ Dz.U. C 214 z 16.6.2023, s. 150.

pierwszym miejscu, zapewnienie trwałego wzrostu gospodarczego sprzyjającego włączeniu społecznemu, uwolnienie potencjału regionów najbardziej oddalonych UE” (COM(2022)0198),

- uwzględniając art. 54 Regulaminu oraz art. 1 ust. 1 lit. e) i załącznik 3 do decyzji Konferencji Przewodniczących z dnia 12 grudnia 2002 r. dotyczącej procedury udzielania zgody na sporządzanie sprawozdań z własnej inicjatywy,
 - uwzględniając opinię Komitetu Doradczego ds. Rynków (MAC)⁴ z dnia 30 marca 2022 r. na temat sprawozdania Komisji z wykonania rozporządzenia (UE) nr 1379/2013 w sprawie wspólnej organizacji rynków produktów rybołówstwa i akwakultury (COM(2023)0101),
 - uwzględniając opinię Komitetu Doradczego ds. Rynków (MAC)⁵ z dnia 8 maja 2023 pt. „Poprawa przepisów dotyczących etykietowania produktów pochodzenia roślinnego imitujących produkty rybołówstwa i akwakultury”,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Rybołówstwa (A9-0406/2023),
- A. mając na uwadze, że w rezolucji w sprawie strategii „Od pola do stołu” Parlament podkreślił, że dobre mechanizmy identyfikowalności, które odpowiadają zapotrzebowaniu konsumentów poprzez informowanie o tym gdzie, kiedy, w jaki sposób i jakie gatunki ryb zostały złowione lub wyhodowane, w tym w odniesieniu do produktów przywożonych spoza UE, mają zasadnicze znaczenie dla zapewnienia bezpieczeństwa żywności, zagwarantowania przejrzystości dla konsumentów, zwalczania nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów oraz osiągnięcia celów Zielonego Ładu i celów zrównoważonego rozwoju;
- B. mając na uwadze, że niedawno zmienione rozporządzenie w sprawie kontroli rybołówstwa zawiera istotne ulepszenia przepisów dotyczących identyfikowalności wszystkich produktów rybołówstwa i akwakultury; mając na uwadze, że po okresie przejściowym przepisy te będą wdrażane stopniowo – dwa lata w przypadku produktów świeżych i mrożonych oraz pięć lat w przypadku produktów przetworzonych – i zapewnią konsumentom dokładne informacje; mając na uwadze, że lepsze etykietowanie będzie narzędziem, które przyczyni się do zwalczania połowów NNN i do zapewnienia uczciwej konkurencji;
- C. mając na uwadze, że zdaniem ponad trzech czwartych respondentów uczestniczących w specjalnym badaniu Eurobarometru nr 515 z 2021 r. data połowu lub produkcji powinna być podana na etykietach wszystkich produktów rybołówstwa i akwakultury;
- D. mając na uwadze, że w związku z wykonaniem rozporządzenia o wspólnej organizacji rynków widoczna jest niewielka skala tworzenia organizacji producentów ze względu na złożone ramy ich tworzenia i uznawania w państwach członkowskich oraz niepewność aspektów finansowych i prawnych dotyczących wsparcia finansowego i kwalifikowalności działań; mając na uwadze, że należy uwzględnić także przeszkody

⁴ Komitet Doradczy ds. Rynków, „[2022 Report on the Functioning of the Common Market Organisation \(CMO\)](#)” [Sprawozdanie za 2022 r. w sprawie funkcjonowania wspólnej organizacji rynku], 30 marca 2022 r.

⁵ Komitet Doradczy ds. Rynków, „[Improving the Labelling Legislation for Plant-Based Imitations of Fisheries and Aquaculture Products](#)” [Poprawa przepisów dotyczących etykietowania produktów pochodzenia roślinnego imitujących produkty rybołówstwa i akwakultury], 8 maja 2023 r.

napotykanie przez inne organizacje, takie jak *Cofradias* oraz *Prud'homies de pêche*;

- E. mając na uwadze, że warunki działalności w regionach najbardziej oddalonych wymagają wyjątkowych i odpowiednich rozwiązań, aby sprostać wyzwaniom związanym z rozwojem endogenicznym i samowystarczalnością żywnościową;

Wprowadzenie

1. przypomina, że wspólna organizacja rynków (WOR) stanowi integralną część wspólnej polityki rybołówstwa (WPRyb), obok środków ochrony i środków finansowych, i ma zasadnicze znaczenie dla osiągnięcia ich celów;
2. podkreśla, że przegląd rozporządzenia o wspólnej organizacji rynków z 2013 r. spowodował odejście od niektórych rodzajów interwencji na rzecz podejścia bardziej ukierunkowanego na rynek długoterminowy, ze szczególnym uwzględnieniem rozwoju i innowacji w tym sektorze, bez wystarczającego uwzględnienia wyjątkowej sytuacji regionów, o których mowa w art. 349 TFUE;

Organizacje zawodowe

3. uważa, że organizacje producentów i organizacje międzybranżowe stanowią trzon sektora rybołówstwa i akwakultury, gdyż wspierają bieżące zarządzanie WPRyb i umożliwiają jej wspólne wdrażanie na poziomie producentów, a także zapewniają dostarczanie zdrowych źródeł białka oraz utrzymują działalność gospodarczą i dziedzictwo kulturowe stref przybrzeżnych;
4. jest zdania, że organizacje producentów i organizacje międzybranżowe odgrywają kluczową rolę w dążeniu do osiągnięcia celów WPRyb, w związku z czym należy je nadal wspierać i wzmacniać; zwraca uwagę, że należy nadal zachęcać do promowania, tworzenia i konsolidacji organizacji producentów i organizacji międzybranżowych w całej UE, w tym do poprawy ich wsparcia finansowego (które jest różne w poszczególnych państwach członkowskich), zwłaszcza w państwach członkowskich, w których produkcja podstawowa pozostaje w dużej mierze rozdrobniona (akwakultura, zbieracze skorupiaków, rybołówstwo łodziowe); uważa, że silna obecność organizacji producentów i organizacji międzybranżowych ma kluczowe znaczenie dla zwiększenia dobrobytu społeczności nadbrzeżnych i wyspiarskich, ochrony środowiska morskiego oraz wzmocnienia pozycji rybaków i producentów akwakultury w łańcuchu dostaw, a także promowania zrównoważonego rybołówstwa i akwakultury, zwłaszcza w regionach najbardziej oddalonych;
5. z zadowoleniem odnotowuje uznanie przez Komisję, że plany produkcji i wprowadzania do obrotu mają kluczowe znaczenie dla osiągnięcia celów wyznaczonych dla wspólnej organizacji rynków w art. 35 rozporządzenia w sprawie WPRyb oraz że silna obecność dobrze funkcjonujących organizacji producentów jest decydującym czynnikiem; zwraca jednak uwagę, że należy zrobić więcej, aby wspierać codzienną pracę organizacji producentów przy wdrażaniu planów produkcji i wprowadzania obrotu oraz zapewnić wszystkim organizacjom producentów wymierny dostęp do finansowania; wzywa zatem Komisję do zaktualizowania wytycznych dla personelu w tym zakresie oraz do podjęcia działań w celu ułatwienia w większej mierze dostępu do rynku wszystkim segmentom floty;

6. stwierdza, że właściwie funkcjonujące organizacje producentów i organizacje międzybranżowe zasadniczo dysponują skutecznymi środkami i prowadzą skuteczne działania, ale zwraca uwagę, że nadal brakuje organizacji producentów i organizacji międzybranżowych zrzeszających rybaków zajmujących się łodziowym rybołówstwem przybrzeżnym, zbieraczy skorupiaków i hodowców z sektora akwakultury, zwłaszcza w regionach najbardziej oddalonych; zwraca uwagę, że przeszkody finansowe w niektórych państwach członkowskich stwarzają trudności, zwłaszcza w sektorze łodziowego rybołówstwa przybrzeżnego; odnotowuje, że obecnie działające organizacje producentów sektora akwakultury odniosły szczególne sukcesy w swoich działaniach promocyjnych i komunikacyjnych;
7. z zadowoleniem odnotowuje uznanie przez Komisję, że finansowanie i tworzenie struktur w celu udostępniania i organizowania wsparcia finansowego dla transgranicznych organizacji zawodowych jest kwestią o zasadniczym znaczeniu; zwraca uwagę, że jest to szczególnie istotne w przypadku zróżnicowanego sektora łodziowego rybołówstwa przybrzeżnego, który stanowi większość floty UE;
8. wzywa państwa członkowskie do zapewnienia odpowiedniego wsparcia administracyjnego i finansowego na rzecz tworzenia i działalności nowych organizacji producentów, zwłaszcza z sektora łodziowego rybołówstwa przybrzeżnego, a w szczególności podkreśla ich znaczenie społeczne i kulturalne; wzywa także państwa członkowskie do wprowadzenia przepisów dotyczących ich uznawania;
9. wzywa państwa członkowskie, aby poprawiły spójność wsparcia organizacji producentów przez organy krajowe oraz zmniejszyły jak najbardziej niedobory i różnice występujące w UE, w tym w odniesieniu do finansowania planów produkcji i wprowadzania do obrotu, aby zapewnić równiejsze warunki działania organizacjom producentów; apeluje do Komisji, aby nadal wspierała państwa członkowskie w tej dziedzinie;
10. uważa, że w państwach członkowskich istnieją obecnie organizacje, które wykonują zadania i funkcje wchodzące w zakres kompetencji organizacji producentów i organizacji międzybranżowych, takie jak komitety ds. rybołówstwa *Prud'homie de pêche* i *Cofradías*, ale organizacje tych nie można uznać za organizacje producentów na mocy rozporządzenia o wspólnej organizacji rynków; uważa, że organizacje te odgrywają istotną rolę w zarządzaniu lokalnymi zasobami, przydzielaniu kwot i rozwiązywaniu kwestii związanych z ochroną zasobów rybnych oraz promowaniu i zachowaniu tradycyjnych produktów, zwłaszcza w niektórych społecznościach nadbrzeżnych;
11. uważa, że organizacje te należy uznać na mocy rozporządzenia o wspólnej organizacji rynków, aby uzyskały takie same prawa, w tym wsparcie finansowe, oraz wypełniały takie same obowiązki jak organizacje producentów; wzywa Komisję do podjęcia działań w tej kwestii w koordynacji z zainteresowanymi państwami członkowskimi, w tym przez rozważenie w razie potrzeby odpowiedniego dostosowania zasad wspólnej organizacji rynku oraz dopilnowanie, by istniały odpowiednie systemy kontroli zgodności funkcjonowania organizacji producentów z obowiązującymi przepisami;
12. zwraca uwagę, że kryzys związany z COVID-19 doprowadził do nagłego zamknięcia większości rynków zbytu świeżych produktów spożywczych pochodzenia wodnego, w

tym z regionów najbardziej oddalonych, w związku z czym należy przywrócić możliwość korzystania z mechanizmów dopłat do składowania i rozszerzyć je na organizacje producentów sektora akwakultury ekstensywnej i hodowli omułków;

Wspólne normy handlowe

13. przypomina, że wiele norm handlowych zawartych w rozporządzeniu o wspólnej organizacji rynków z 2013 r. pochodzi z lat 80. i 90. XX w.; zwraca uwagę, że według oceny Komisji normy te były zasadniczo odpowiednie i skuteczne oraz wniosły wartość dodaną;
14. zwraca uwagę, że ocena Komisji i leżące u jej podstaw konsultacje wykazały, że istnieją możliwości uproszczenia, usprawnienia i modernizacji norm; odnotowuje, że Komisja stwierdziła również stosunkowo niski poziom monitorowania prowadzonego przez organy krajowe z myślą o zapewnianiu zgodności z normami, co sprawia, że harmonizacja przepisów dotyczących kontroli i inspekcji we wszystkich państwach członkowskich UE jest bardziej potrzebna niż kiedykolwiek wcześniej;
15. uważa, że normy handlowe dotyczące produktów żywnościowych pochodzenia wodnego wprowadzanych do obrotu w UE, niezależnie od ich pochodzenia, powinny być zgodne ze zharmonizowanymi normami zrównoważonego rozwoju środowiskowego i społecznego; apeluje, by włączyć te normy do umów handlowych i środków przyjętych przez regionalne organizacje ds. zarządzania rybołówstwem (RFMO), ponieważ należy zapewnić podmiotom gospodarczym równe warunki działania oraz zadbać o to, by producenci unijni nie znaleźli się w nieuzasadnionej niekorzystnej sytuacji na rynku; uważa, że należy wykorzystać potencjał certyfikacji, w szczególności chronionych nazw pochodzenia (ChNP) i ich zalet pod względem zrównoważenia środowiskowego, w celu promowania produktów akwakultury;
16. podkreśla, że w ocenie Komisja stwierdziła niedociągnięcia w istniejących ramach, które nie pozwalają osiągnąć celów rozporządzenia o wspólnej organizacji rynków;
17. wzywa Komisję Europejską, by zintensyfikowała wysiłki na rzecz wykrycia przypadków nieprzestrzegania przepisów oraz by zapewniła równe warunki działania we wszystkich państwach członkowskich; sugeruje w szczególności, aby uwzględnić dobre praktyki w zakresie wdrażania i przestrzegania przepisów dotyczących wprowadzania produktów do obrotu i ochrony ekosystemu;
18. podkreśla, że ważne jest, aby normy handlowe dotyczące wszystkich produktów wprowadzanych do obrotu w UE były dostosowane i aktualizowane zgodnie z wymogami i celami WPRyb z myślą o promowaniu uczciwej konkurencji i przejrzystości wśród wszystkich podmiotów, przy czym należy położyć nacisk na uwzględnienie społecznych i środowiskowych punktów odniesienia w celu zapewnienia zrównoważonego rozwoju w wymiarze globalnym; zwraca zatem uwagę, że należy uwzględnić specyfikę rynków w regionach, o których mowa w art. 349 TFUE;

Informowanie konsumentów

19. zgadza się z twierdzeniem, że aby wspólna organizacja rynku mogła w pełni osiągnąć swoje cele, właściwe organy muszą zadbać o to, aby konsumenci byli informowani, za pośrednictwem kampanii promocyjnych, marketingowych i edukacyjnych, o

korzyściach żywieniowych, zdrowotnych i dotyczących zrównoważonego rozwoju związanych z jedzeniem produktów rybołówstwa i akwakultury, o szerokiej różnorodności dostępnych gatunków oraz o znaczeniu zrozumienia informacji na etykietach, przy czym należy uniknąć wprowadzania konsumentów w błąd i zapewnić dostosowanie do unijnych systemów żywnościowych; uważa, że aby konsumenci mogli dokonywać świadomych wyborów, powinni otrzymywać jasne i pełne informacje na temat produktów sprzedawanych na rynku UE, a informacje te powinny być zgodne z tymi samymi przepisami, niezależnie od pochodzenia produktów oraz środków produkcji;

20. podkreśla, że STECF zaproponował, by lepiej informować konsumentów przez uwzględnienie bardziej szczegółowych informacji dotyczących obszaru połowu, narzędzi połowowych i metod produkcji we wspólnej organizacji rynku; wzywa zatem Komisję, by rozważyła wzmocnienie norm handlowych w celu uwzględnienia obszerniejszych informacji na etykietach, takich jak między innymi składniki, geograficzny obszar połowowy i narzędzia połowowe, data połowów, bez nakładania zbędnych obciążeń administracyjnych na producentów i organizacje producentów; jest zdania, że należy przeprowadzać okresowe przeglądy w celu zapewnienia zgodności i oceny skuteczności tych zharmonizowanych norm, ponieważ pomoże to w określeniu obszarów wymagających poprawy i dopilnowaniu, aby normy pozostały adekwatne i były aktualizowane;
21. uważa, że konsumenci powinni być w stanie wyraźnie zidentyfikować pochodzenie produktów, ponieważ jest to informacja coraz bardziej ceniona przez europejskich konsumentów i zachęca ich do spożywania lokalnej żywności, produkowanej lub poławianej blisko konsumenta; zwraca uwagę, że potrzebna jest zmiana obecnego systemu identyfikacji produktów rybołówstwa według obszarów FAO, ponieważ jest to system, który nie pozwala na jasną lub szczegółową identyfikację pochodzenia produktów rybołówstwa i może prowadzić do nieporozumień;
22. wzywa Komisję i państwa członkowskie, by promowały i ustanawiały nowe chronione oznaczenia jakości ze względu na ich znane i udowodnione korzyści dla europejskiej produkcji rybołówstwa i akwakultury, i apeluje o poprawę wprowadzania tych produktów do obrotu; wzywa Komisję, by ułatwiła wdrożenie przepisów, które zostaną niebawem przyjęte i które przyniosą znaczne korzyści dla tych struktur wysokiej jakości oraz skrócą, na ile to możliwe, czas niezbędny do rozpatrywania wniosków;
23. stwierdza, że identyfikowalność i powiązane środki w zakresie przejrzystości są niezbędne do zapewnienia zgodności z obowiązującymi przepisami WPRyb; uważa, że jeżeli środki te wspiera odpowiedni system etykietowania, który powinien być wymagany w przypadku przetworzonej, świeżej i zakonserwowanej żywności pochodzenia wodnego, mogą one zagwarantować, że informacje przekazywane konsumentom będą dokładne, jasne, pełne, wiarygodne i rzetelne; podkreśla, że taki system etykietowania ma zasadnicze znaczenie dla zwalczania zarówno oszustw w branży spożywczej, w tym niewłaściwego etykietowania, jak i połowów NNN; uważa, że identyfikowalność produktów trzeba wzmocnić i zagwarantować na wszystkich etapach łańcucha wartości, aby zapewnić nie tylko korzyści gospodarcze i handlowe, ale także przyczynić się do wysiłków na rzecz ochrony zdrowia; w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje wprowadzenie na mocy nowego rozporządzenia w sprawie kontroli rybołówstwa świadectw połowowych dla produktów przywożonych;

24. zwraca uwagę, że w ramach konsultacji Komisja otrzymała sprawozdania wskazujące, że w niektórych państwach członkowskich nie spełniono obowiązkowych wymogów dotyczących informowania konsumentów; odnotowuje, że wdrażanie przepisów w całej UE uznaje się za nierównomierne i jest to szczególnie istotne w niektórych segmentach, takich jak sprzedawcy ryb i zakłady żywienia zbiorowego; przypomina, że etykiety muszą zawierać dokładny opis produktów rybołówstwa i produktów innych niż produkty rybołówstwa, co pozwoli uniknąć oszustw i wprowadzających w błąd reklam ze szkodą dla konsumentów i rybaków, w szczególności w odniesieniu do produktów zastępczych, ponieważ w wielu przypadkach wykorzystuje się obrazy, które sprawiają, że konsumenci niesłusznie uznają niektóre produkty za produkty rybołówstwa; wyraża zaniepokojenie, że w przypadku niektórych produktów dostępnych na rynku, takich jak produkty pochodzenia roślinnego, używa się terminów stosowanych wyłącznie w odniesieniu do produktów rybołówstwa, mimo że nie są one produktami rybołówstwa; uważa, że Komisja powinna przeprowadzić dodatkowe badania w tej sprawie w oparciu o otrzymane sprawozdania;
25. dlatego uważa, że nazwę handlową „ryby” lub „gatunki ryb” należy zarezerwować na jednolitym rynku dla produktów rybołówstwa lub akwakultury pochodzenia zwierzęcego; wzywa w związku z powyższym Komisję, by dokonała przeglądu obowiązujących przepisów dotyczących etykietowania i prezentacji produktów pochodzenia roślinnego imitujących produkty rybołówstwa i akwakultury w celu zapewnienia konsumentom prawdziwych i dokładnych informacji, które nie będą prowadziły do nieporozumień i pozwolą zachować równe warunki działania na rynku UE;

Reguły konkurencji

26. przypomina, że organizacje producentów i organizacje międzybranżowe mogą być pod pewnymi warunkami zwolnione ze stosowania reguł konkurencji, aby osiągnąć swoje cele, w tym pod warunkiem, że ich działalność nie prowadzi do podziału rynków, nie wyklucza ani nie eliminuje konkurencji;
27. zwraca uwagę, że wyłączenie to ma zasadnicze znaczenie dla dopuszczenia, w szczególności w regionach najbardziej oddalonych, niektórych praktyk stosowanych przez organizacje producentów i organizacje międzybranżowe, takich jak kontrolowanie ilości produktów wprowadzanych na rynek przez ich członków w celu ustabilizowania rynków i cen, spełnienia wymogów w zakresie ochrony i uniknięcia marnotrawienia żywności; stwierdza, że nieuznawane organizacje zbiorowe producentów (np. spółdzielnie, *Cofradías*) nie mogą korzystać z wyłączenia na podstawie obecnych kryteriów określonych dla organizacji producentów;
28. podkreśla, że około 70 % spożywanych w UE owoców morza jest przywożonych z krajów spoza UE, co w konsekwencji prowadzi do uzależnienia UE od tego przywozu na potrzeby konsumpcji; zwraca uwagę, że rybołówstwo, akwakultura i powiązane sektory muszą być rentowne, aby móc dokonywać inwestycji potrzebnych do prowadzenia działalności, a rentowność jest możliwa tylko wtedy, gdy produkty są konkurencyjne w stosunku do produktów przywożonych z państw spoza UE; apeluje do Komisji i Rady o zadbanie o to, aby polityka handlowa UE zapewniała równość szans dla produktów unijnych i przywożonych, a także o promowanie konsumpcji zrównoważonej (pod względem środowiskowym, gospodarczym i społecznym)

żywności pochodzenia wodnego;

29. zachęca Komisję do podjęcia dialogu z organizacjami producentów i innymi stosownymi zainteresowanymi podmiotami w sprawie autonomicznych kontyngentów taryfowych;

Badania rynkowe i zarządzanie kryzysowe

30. przypomina, że Europejskie Centrum Monitorowania Rynku Produktów Rybołówstwa i Akwakultury (EUMOFA) zapewnia podmiotom działającym w sektorze rybołówstwa informacje rynkowe, aby pomóc im w lepszym zrozumieniu tendencji rynkowych; zwraca uwagę, że od kwietnia 2013 r. specjalna strona internetowa i baza danych są dostępne online i są w pełni operacyjne od czasu wejścia w życie zmienionych zasad wspólnej organizacji rynków, co przynosi korzyści instytucjom badawczym, zainteresowanym stronom i ogółowi społeczeństwa dzięki większemu dostępowi do badań i danych rynkowych;
31. przypomina, że EUMOFA prowadzi badania rynkowe na podstawie Nomenklatury scalonej wspólnej taryfy celnej UE; uważa, że taryfę tę należy zaktualizować o nowe kategorie przetworów rybnych, które znajdują się w handlu w UE w większych ilościach, a także o bardziej intuicyjne i kompleksowe narzędzia cyfrowe; apeluje do Komisji o przeanalizowanie sposobów dalszej poprawy badań rynkowych dotyczących produktów rybołówstwa i akwakultury, w szczególności usprawnienia analizy rynków przez rozróżnienie między poszczególnymi częściami Europy, które mają różne nawyki co do spożywanych gatunków ryb;
32. odnotowuje, że EUMOFA zostało wykorzystane do uruchomienia środków kryzysowych w celu zaradzenia skutkom pandemii COVID-19;
33. wzywa Komisję, by podczas następnego przeglądu wspólnej organizacji rynków rozważyła możliwość ustanowienia systemu kryzysowego lub rezerwy kryzysowej, w tym dopłat do przechowywania produktów, jako środka chroniącego sektor w obliczu wyjątkowych sytuacji, które mogą wystąpić w unijnym sektorze rybołówstwa i akwakultury; przypomina, że niedawno konieczne było udzielenie nadzwyczajnej pomocy, aby poradzić sobie z kryzysem spowodowanym pandemią COVID-19; wzywa Komisję do określenia kryteriów korzystania z takiej pomocy i dopilnowania, aby mogła ona być dostosowana do konkretnych zakłóceń na rynku, w oparciu o model rezerwy kryzysowej już stosowany w innych sektorach żywności oraz przy rozważeniu innych środków, które mogłyby być korzystne dla złagodzenia poważnych zakłóceń na rynku;

Wnioski

34. z zadowoleniem przyjmuje postępy we wdrażaniu zasad wspólnej organizacji rynków; podkreśla, że należy dołożyć starań na rzecz zapewnienia konsumentom odpowiednich informacji, poprawy etykietowania, zwiększenia przejrzystości rynku, poprawy identyfikowalności produktów rybołówstwa i akwakultury oraz skorupiaków, a także zapewnienia polityki uwzględniającej aspekt płci i sprzyjającej włączeniu młodzieży; zwraca uwagę, że w niektórych państwach członkowskich działają rządy poniżej szczebla państwowego, które mają kompetencje w zakresie rybołówstwa, skorupiaków i akwakultury oraz że Komisja i inne zainteresowane instytucje powinny to uszanować w

celu szybszego wdrażania wspólnej organizacji rynku;

35. uważa, że Komisja i państwa członkowskie muszą dołożyć większych starań, aby zapewnić bardziej jednolite wykonanie rozporządzenia o wspólnej organizacji rynków we wszystkich sektorach, z wystarczającym uwzględnieniem szczególnych warunków funkcjonowania rynków w regionach najbardziej oddalonych; jest zdania, że bardziej jednolite wykonanie mogłoby przyczynić się do zapewnienia zaufania konsumentów do produktów żywności pochodzenia wodnego wprowadzanych na jednolity rynek oraz służyć celom rozwoju endogenicznego i samowystarczalności żywnościowej w regionach najbardziej oddalonych;
36. podkreśla, jak ważne jest uwzględnienie wszystkich zainteresowanych podmiotów w całym łańcuchu dostaw; zwraca w związku z tym uwagę na cenny wkład wnoszony przez odpowiedni komitet doradczy (MAC – Komitet Doradczy ds. Rynków);
37. wyraża zadowolenie, że Komisja zamierza przedstawić wniosek dotyczący ram prawnych dla zrównoważonych systemów żywnościowych w celu zwiększenia przejrzystości i zapewnienia konsumentom obszerniejszych informacji; uważa, że wniosek ten powinien uznać znaczenie zdrowego i zrównoważonego rybołówstwa oraz produktów akwakultury poprzez zwiększenie wartości sektora rybołówstwa; zwraca uwagę, że te w nowych ramach prawnych należy uwzględnić znaczenie spożycia ryb w zdrowej diecie; podkreśla, że należy dopilnować, by ramy te nie powodowały dodatkowych obciążeń administracyjnych i były zgodne z warunkiem zrównoważonego rozwoju określonym w innych aktach prawnych UE;
38. przyjmuje z zadowoleniem wynik negocjacji dotyczących przeglądu rozporządzenia w sprawie kontroli rybołówstwa, w szczególności postanowienia, których celem jest wzmocnienie przepisów dotyczących identyfikowalności wszystkich produktów rybołówstwa i akwakultury oraz skorupiaków, w tym produktów przywożonych z państw spoza UE; jest zdania, że takie informacje dotyczące identyfikowalności będą bardzo ważne dla konsumentów europejskich, zarówno na kontynencie, jak i na terytoriach zamorskich; wzywa Komisję, by przedstawiła propozycję dalszych działań obejmujących te same wymogi dla wszystkich produktów, niezależnie od stopnia ich przetworzenia, kategorii żywności czy państwa członkowskiego, w którym znajduje się siedziba przedsiębiorstwa, w celu zadbania o to, aby dostarczane informacje były dokładne, jasne, kompletne i zharmonizowane we wszystkich państwach członkowskich i terytoriach posiadających kompetencje w zakresie rybołówstwa oraz we wszystkich kategoriach produktów, a także by docierały do konsumentów końcowych w prostym i przystępnym formacie;
39. uważa, że państwa członkowskie powinny w większym stopniu wykorzystywać EUMOFA, zwłaszcza na obszarach, w których EUMOFA jest mniej wykorzystywane, ponieważ obserwatorium to powinno dodatkowo usprawnić gromadzenie danych i analizę rynku różnych części Europy o różnych nawykach żywieniowych, a także udostępnić bardziej intuicyjne i kompleksowe narzędzia cyfrowe za pośrednictwem tego instrumentu; jest zdania, że w ten sposób dane EUMOFA mogłyby być bardziej przydatne do analizy rynku, również w podziale na poszczególne regiony, zwłaszcza w przypadku drastycznych zmian, takich jak te, które nastąpiły podczas kryzysu związanego z COVID-19, z myślą o uruchomieniu narzędzi kryzysowych i możliwości ustabilizowania rynku;

40. jest przekonany, że poprawa identyfikowalności i przejrzystości w łańcuchu dostaw sektora żywności pochodzenia wodnego ma kluczowe znaczenie dla zwalczania połowów NNN;
41. ponawia apel do wszystkich państw członkowskich o dostosowanie kryteriów uznawania organizacji producentów i organizacji międzybranżowych w celu uznania wszelkich różnorodnych organizacji w państwach członkowskich, które wykonują zadania wchodzące w dużej mierze w zakres kompetencji organizacji producentów; zwraca w związku z powyższym uwagę na organizacje takie jak *Cofradías* i *Prud'homie de pêche*, a także na organizacje działające w regionach najbardziej oddalonych;
42. apeluje do Komisji o podejmowanie skuteczniejszych środków w celu wyeliminowania przeszkód dla organizacji producentów, aby w pełni wywiązywały się ze swojej misji, przez wyeliminowanie utrudnień stojących przed organizacjami producentów z sektora łodziowego rybołówstwa przybrzeżnego i wyspiarskiego, wynikających ze zróżnicowanego traktowania przez administracje krajowe, czy to pod względem uznawania organizacji producentów, bieżącego finansowania, wsparcia administracyjnego czy kwalifikowalności środków;
43. podkreśla, że ważne jest zaangażowanie zainteresowanych stron, w całym łańcuchu dostaw w sektorze rybołówstwa i akwakultury oraz w społeczeństwie obywatelskim, w celu zwiększenia zaufania i zrozumienia, jeśli chodzi o wdrażanie przepisów wspólnej organizacji rynków, w szczególności poprzez kontynuację i wzmocnienie współpracy z Komitetem Doradczym ds. Rynków;
 - o
 - o o
44. zobowiązuje swoją przewodniczącą do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji oraz rządów i parlamentom państw członkowskich.

**ZAŁĄCZNIK: PODMIOTY LUB OSOBY,
OD KTÓRYCH SPRAWOZDAWCA KOMISJI OPINIODACZEJ OTRZYMAŁ
INFORMACJE**

Zgodnie z art. 8 załącznika I do Regulaminu Parlamentu sprawozdawczynie oświadczają, że przy sporządzaniu sprawozdania, do czasu przyjęcia go w komisji, otrzymała informacje od następujących podmiotów lub osób:

Podmiot lub osoba
Europejskie Stowarzyszenie Organizacji Producentów w Sektorze Rybołówstwa
Komitet Doradczy ds. Rynków
Komitet Doradczy ds. Floty Dalekomorskiej
Union du Mareyage Français
Komisja Europejska

Powyższy wykaz sporządzono na wyłączną odpowiedzialność sprawozdawczynie.

INFORMACJE O PRZYJĘCIU PRZEZ KOMISJĘ PRZEDMIOTOWO WŁAŚCIWĄ

Data przyjęcia	29.11.2023
Wynik głosowania końcowego	+ : 19 - : 0 0 : 5
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Clara Aguilera, João Albuquerque, Pietro Bartolo, Izaskun Bilbao Barandica, Isabel Carvalhais, Maria da Graça Carvalho, Asger Christensen, Rosa D'Amato, Francisco Guerreiro, Anja Haga, Niclas Herbst, Ladislav Ilčić, France Jamet, Predrag Fred Matić, Francisco José Millán Mon, Ana Miranda, João Pimenta Lopes, Caroline Roose, Bert-Jan Ruissen, Marc Tarabella, Theodoros Zagorakis
Zastępcy obecni podczas głosowania końcowego	Gabriel Mato
Zastępcy (art. 209 ust. 7) obecni podczas głosowania końcowego	Erik Poulsen, Anne Sander

GŁOSOWANIE KOŃCOWE W FORMIE GŁOSOWANIA IMIENNEGO W KOMISJI PRZEDMIOTOWO WŁAŚCIWEJ

19	+
ECR	Ladislav Ilčić, Bert-Jan Ruissen
NI	Marc Tarabella
PPE	Maria da Graça Carvalho, Anja Haga, Niclas Herbst, Gabriel Mato, Francisco José Millán Mon, Anne Sander, Theodoros Zagorakis
Renew	Izaskun Bilbao Barandica, Asger Christensen, Erik Poulsen
S&D	Clara Aguilera, João Albuquerque, Pietro Bartolo, Isabel Carvalhais, Predrag Fred Matić
Verts/ALE	Ana Miranda

0	-

5	0
ID	France Jamet
The Left	João Pimenta Lopes
Verts/ALE	Rosa D'Amato, Francisco Guerreiro, Caroline Roose

Objaśnienie używanych znaków:

+ : za

- : przeciw

0 : wstrzymało się